

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

II. Josuae adscribitur, ejusque probatur γνησιότης & antiquitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

rationi huic, & alteri quoque de Jebusais, quæ est in fine decimi quinti capitis, appo-
 sita sit illa notatio temporis quam dixi, *Usque in presentem diem*; quod historia Ca-
 lebi, quæ narratur commate decimo tertio & sequentibus capitis decimi quinti, post
 Josuæ obitum evenisse dicatur in primo libri Judicum capite; & quod Josua recen-
 tior videatur historia Aræ illius ingentis, ad ripam Jordanis à Rubenitis, Gaditis, &
 dimidia Manassæorum parte extractæ, quæ vicesimo secundo capite refertur, &
 nullam habet Josuæ mentionem; quippe cum veri haudquaquam simile sit decem
 tribuum adversus fratres suos conjurationi Josuam non interfuisse; & quod decimo
 capite legatur, neque ante Josuam, neque consequenti deinde tempore tam longum
 præterisse diem, qualis ille fuit, quo Solem Deus stitit, velut ad nutum Josuæ; ac
 concludit demum librum Justorum, qui hoc ipso laudatur capite, factum esse Josuæ;
 at libri hujus qui Josuæ nomen sibi præscripsit, tempus non determinat.

II. Contra vero è Veteribus ac Recentioribus longe plures, imprimisque Thalmu-
 distæ in Baba batra, primo capite, à Josua ipso scriptum esse arbitrantur, his persuas-
 si verbis quæ extant in postremo Libri capite: *Scriptis quoque Josue omnia verba hæc in*
volamine Legis Domini. Atque ea profecto, si quis animum advertat, sunt ejusmodi,
 ut prorsus significant Josuam ad exemplum Mosis res à se gestas literis commendaf-
 se, & Librum suum ad calcem libri Legis à Mose scripti adjecisse, quemadmodum ei
 adjunctus nunc quoque est. Sic intellexit & exposuit Chaldaeus Interpres, quem pe-
 nes se habebat Masius. Confirmatur id testimonio Sirachidæ, cum ait Josuam Mosis
 successorem fuisse *ἐκ τῆς γενεῆς*, hoc est in Librorum sacrorum, qui divinitus inspira-
 ti sunt, scripture. Libri præterea vetustatem arguit istud capitis decimi sexti libri
 tertii Regum comma: *In diebus ejus edificavit Hiel de Bethel tericho: in Abiram pri-
 mitivo suo fundavit eam, & in Segub novissimo suo posuit portas ejus; juxta verbum Domi-
 ni, quod locutus fuerat in manu Josue filii Nun.* Quod liquido depromptum est ex sexto
 capite libri Josuæ: *In tempore illo imprecatus est Josue dicens, Maledictus vir coram Do-
 mino, qui suscitaverit & edificaverit civitatem tericho: in primogenito suo fundamenta il-
 lius jaciatur, & in novissimo liberorum ponat portas ejus.* Ergo saltem libris Regum vetu-
 stior est liber Josuæ. Adde & verba ista Calebi è capite decimo quarto: *Hodie octo-
 ginta quinque annorum sum; sic valebam ut eo valebam tempore, quando ad explorandum mis-
 sus sum: illius in me temporis fortitudo usque hodie perseverat, tam ad bellandum, quam ad
 gradandum: da ergo mihi montem istum.* Quæ respexisse videtur Sirachides cum hæc
 scriberet: *Et dedit Dominus ipsi Caleb fortitudinem, & usque in senectutem permansit illi
 virtus, ut ascenderet in excelsum terre locum.* Ex nominibus etiam mensium, si non de-
 monstrari, at conjici certe potest Libri hujus antiquitas. Sciendum est enim ante Ba-
 bylonicam Captivitatem menses Ebraeorum appellatos vulgo fuisse ex ordine & nume-
 ro quem inter se habebant. Itaque non aliter quam mensem primum, secundum, ter-
 tium, aliosque deinceps, sacri Scriptorum Captivitate vetustiores nuncupant. In Ba-
 byloniam autem delati Israelitæ, usum quotidiano & consuetudine Chaldaeorum, &
 tractu temporis paulatim nomina mensium illic usitata asciscere insuefacti sunt. Ea-
 propter in scriptis Captivitate recentioribus crebro occurrunt, velut in libris Esdræ,
 & Estheris, in Aggæo, Zacharia, Barucho, Daniele, & Machabaicis. Atqui in li-
 bro Josuæ menses Babylonicis nominibus haudquaquam affectos reperias, sed iis quæ
 ex ordine & numero quem inter alios obtinent, ipsis debentur. Verumtamen cum in
 Scriptoribus sacris Captivitate recentioribus menses etiam aliquando ex numero suo
 & ordine appellentur, rationi huic vim conjecturæ tantum, auctoritatemque tribui-
 mus. Cum nihil autem Ecclesiæ decretis super hoc Libro determinatum sit, præter-
 quam sacrum esse, & in priscum sacrorum Voluminum Canonem receptum, id modo
 jam constet quod negari utique non potest, etiamsi incerti Auctoris & temporis esse con-
 cederemus, quemadmodum ex hac opinionum varietate credi potest, genuinum tamen
 eum esse constaret: cum ex prima Definitionum nostrarum genuinus liber ille sit,
 qui ab eo Auctore scriptus est, à quo scriptus esse dicitur, & eo circiter tempore quo
 scriptus esse fertur.

III. Poteramus itaque eorum omnium qui Josuæ ipsum eripere conantur, argu-
 menta contemnerè. Nihilominus hæc quoque refellemus, ut retusis omnibus Adver-
 sariorum telis, tum maxime appareat opinionis illius firmitas, quæ in Josuam opus
 hoc transferibit. Primum argumentum subministrat decimum caput, in quo, ut di-
 xi, citatur Liber Justorum, Josua recentior, vel æqualis, ut qui Gabaonitanæ pu-
 gnæ à Josua commissæ videatur meminisse: unde sequitur Libro Justorum recentiore
 esse Librum Josuæ nomine inscriptum, ac multo etiam magis ipso Josua. Tantum
 certe apud Masium, accuratissimum libri hujus Interpretem valuit istud argumen-
 tum, ut ex eo longe post ætatem Josuæ elucubratum esse concluderet: quod &